

óbrennandi rusk á Driftsnes.

Ti er at spyrja:

1) Hevur friðingarnevndin, uttan at nakar festari av okinum ella almenningur annars veit um, givið loyvi til hesa ruskloyn?

2) Hvar fór so andin í friðingarlógini?

3) Hevur landsstýrið givið loyvi til broyting í byggisamtýktini viðvíkjandi hesum oki, frá landbúnað til idnað?

4) Hevur býráðið skeytti uppá stykkið?

5) Er ein ruskbrennistøð har ongin nytta verður gjørd úr ruskinum (skiljing — endurnýtsla) at rokna sum idnaður?

6) Hevur býráðið givið byggiloyvi til støðina?

Sagt varð eisini í áðurnevndu grein, at voga-gørðin til støðina fór í gongd fyrsta dagin.

Nú veit eg væl, at býráðið loyvir sær nóg, sum eitt nú at bygja hús á oki, teir ikki eiga tað, men at fara undir voga-gørð til ruskbrennistøð, ma, aðrenn alt er greitt, er høvligt.

Útferðarpláss

Fyrr í tíðini høvdu havnarfólk eitt fripláss, eitt sunnudagspláss, har fólk fóru at hvora fuglasang, verða eitt við náttúruna o.s.fr. Hetta var Havnardalur. Síðani kom vatnhylur har, men hann í sær sjálvum oyðilegði ikki plássið. Men eitt stórt grótbrot var komið.

Av grótbrotinum fær býráðið atlanir um at gera ruskpláss á staðnum, við einari ótrúligari góðari brennistøð.

Hendan brennistøðin ljóðaði minst l'ka góð sum tær, ið nú byggjast.

Men úrslitið var ikki gott. Havnardalur misti sín dām og er í dag næstan bara fyri rossamenn. Ruskokið er so óleskiligt tað kann.

Men fólk hava tørv á at koma út í náttúruna. Hoyvík — Driftsnes — Hvítanes og Sandvíkar eru og verða eisini fram-yvir tøk hjá fólk til frið og hugna. Fyrsta stigið at verja gomlu Hoyvíkina er mestsum rokkið.

Men nú skal næsti granni fyri norðan verða

foto: Kalmur

ein ovurhonds ruskdungi á Driftsnesi. At tit ikki skammast!

Sandvíkar er av sonnum ein perla fyri alla Sudurstreymoy og júst har skal brennistøðin leggjast á hamarin omanfyri. Hvor fer tá at hugna sær har á leið?

Og soverðnum reypa tit av! Vorðið sum »lebensraum« Havnin skuldi hava norðureftir.

Hvat kann hjálpa?

Ein dygg fólkamótstøða fekk steðgað brennistøðina við Toftavatn. Fá Sundalagnum vilja hava hana til Áirnar.

Men munnu Havnarfólk, alifiskurin í Kalbaksfirði tola meira dioxin enn onnur?

Hvussu kann býráðið

uttan at nakar mukkar, sleppa í gongd í Sandvíkum?

Um nú hesar nýggju brennistøðirnar eru eitt stórt mistak, er tað so ikki nóg mikið, at vit gera eitt mistak í senn. Latið t'heldur IRF bygja fyrst og latið teimum havnar-ruskið, inntil prógv eru fyri, hvussu hon roynist.

Annars hevur eisini einaferð verið ruskpláss í

Sortudýki, so kanska átti brennistøðin heldur at ligið har, um hon er so vandaleys, sum tey fávitskutu trúgva, og Sandvíkar kunnu liva.

Hanus bóndi Vang

NB: Tað finnst skilabetri ruskloynsni, enn tær vánaligu og dýrastu, sum tit hava start tykkum blindar uppá.

Ruskokið í Havnardali er so óleskiligt tað kann. Fyrr í tíðini høvdu havnarfólk eitt fripláss í Havnardali. Men við brennistøðini misti Havnardalur sín dām.

